

"தூட்சும அபிமானம் மற்றும் அறியாத (ஒன்றும் தெரியாத) நிலை"

தற்சமயம் நாலாபுறத்திலும் உள்ள முயற்சியாளர்களின் முயற்சியில் முக்கியமாக இரண்டு விஷயங்களின் பலவீனம் மற்றும் குறை தென்படுகிறது. அந்தக் குறையின் காரணத்தினால் அதிசயமாக என்ன காண்பிக்க வேண்டுமோ அதைக் காண்பிக்க முடிவதில்லை. அந்த இரண்டு குறைகள் எவை? ஒருபக்கம் அபிமானம், இன்னொரு பக்கம் அறியாத நிலை. இந்த இரண்டு விஷயங்களுமே முயற்சியை தொய்வாக்கி விடுகிறது. அபிமானம் கூட மிக சூட்சுமமான ஒன்றாகும். அபிமானத்தின் காரணத்தினால் யாராவது ஏதாவது கொஞ்சம் முன்னேற்றத்திற்காக சைகை மூலம் கூறினார் என்றால் சூட்சுமத்தில் சகித்துக் கொள்ள முடியாத உணர்வுகள் வந்து விடுகிறது மற்றும் இதை ஏன் சொன்னார் என்ற எண்ணம் வந்து விடுகிறது. இதைத்தான் சூட்சும ரூபத்தில் அபிமானம் என்று கூறப்படுவது. யாராவது கொஞ்சம் சைகை கொடுத்தார் என்றால், அந்த சைகையை தற்சமயம் மற்றும் எதிர்காலம் இரண்டிற்குமான முன்னேற்றத்தின் வழி என்று புரிந்து அந்த சைகையை உள்ளடக்கி மற்றும் தன்னுள் சகித்துக் கொள்ளும் சக்தியை நிரப்பும் பயிற்சி இருக்க வேண்டும். சூட்சுமத்தில் கூட உள்உணர்வில் மற்றும் திருஷ்டியில் ஏன், எப்படி நடந்தது ஆகியவைகளினால் குழப்பம் உருவாகிறது என்றால் இதையும் ஆத்ம அபிமானியின் நிலை என்று கூற மாட்டோம். எப்படி மஹிமையை கேட்கும் நேரம் உள்உணர்வு மற்றும் பார்வையில் அந்த ஆத்மாவிற்காக அன்பின் பாவனை இருக்கிறது, அதே போல் ஒருவேளை யாராவது அறிவுரைக்கான சைகை கொடுக்கிறார் என்றால் அதில் கூட இந்த ஆத்மா எனக்காக நல்லெண்ணம் கொண்டிருப்பவர் என்பது அதே ஆத்மாவிற்காக அதே போல் அன்பு நற்சிந்தனையின் பாவனை இருக்கிறது என்றால், அந்த மாதிரி நிலையைத் தான் ஆத்ம அபிமானி என்று கூறுவது. ஒருவேளை ஆத்ம அபிமானி இல்லை என்றால், வேறு வார்த்தைகளில் அபிமானம் என்று கூறுவோம். எனவே அவமானத்தை சகித்துக் கொள்ள முடிவதில்லை மற்றும் இன்னொரு பக்கம் முற்றிலும் அறியாமை, இந்தக் காரணம் கூட அனேக விஷயங்களில் ஏமாற்றம் கொடுக்கிறது. சிலர் தன்னைக் காப்பாற்றுவதற்காகக் கூட அறியாதவராக ஆகுகிறார், சிலர் உண்மையாகவே அறியாதவர் ஆகிறார். அப்படி இந்த இரண்டு விஷயங்களுக்குப் பதிலாக, அபிமானத்தை முற்றிலும் அழித்து விடுகிற சுவமான் மற்றும் நிர்மாண் மற்றும் பணிவு ஆகிய இந்த இரண்டு விஷயங்களையும் தாரணை செய்ய வேண்டும். மனதில் சுவமானத்தின் நினைவு இருக்கட்டும், மேலும் வார்த்தையில், செயல்களில் பணிவான நிலை இருக்கிறது என்றால் அபிமானம் அகன்று விடும். ஃபிலாசபர் (தத்துவ ஞானி) ஆகிவிட்டார், ஆனால் ஆன்மீகமானவராக ஆகவில்லை அதாவது ஸ்பிரிட் (ஆர்வம்) வரவில்லை. அப்படி யார் ஆத்மீக நிலையில் ஆத்மீக குஷியில் இருக்கிறாரோ அவரைத் தான் ஆன்மீகமானவர் என்று கூற முடியும். இன்றைய நாட்களில் ஃபிலாசபர்கள் அதிகமாகத் தென்படுகிறார்கள். ஆனால் ஆன்மீக சக்தி குறைவாக இருக்கிறது. ஸ்பிரிட் (ஆவி) ஒரு நொடியில் எதிலிருந்தும் எதுவாகவும் செய்து காண்பிக்க முடியும். எதிலிருந்தும் எதுவாகவும் ஆக்கிக் காண்பிக்க முடியும். எப்படி மந்திரவாதி ஒரு நொடியில் எதை எதுவாக ஆக்கிக் காண்பிக்கிறாரோ அதே போல் ஸ்பிரிசுவல் மனிதர்கள் அதாவது ஆன்மீகமானவர்களிலும் காரியத்தின் சித்தி (வெற்றி) வந்து விடுகிறது. அவர்களிடம் கைகளின் சித்தி இருக்கிறது. இது ஒவ்வொரு காரியம், ஒவ்வொரு எண்ணத்தில் சித்தி சொரூபம். சித்தி என்றால் பிராப்தி. விஷயங்களைக் கூறுவது மற்றும் கேட்பது என்பதை மட்டும் ஃபிலாசபி என்று கூறப்படுகிறது. ஃபிலாசபியின் பிரபாவம் அற்ப காலத்திற்காக ஏற்படுகிறது, ஸ்பிரிசுவாலிட்யின் பிரபாவம் நிரந்தரமாக ஏற்படுகிறது. அப்படி இப்பொழுது தன்னுள் காரியத்தின் சித்தியை பிராப்தி செய்வதற்காக ஆன்மீகத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும். அறியாதவர் ஆவதற்கான அர்த்தம் என்னவென்றால் என்ன கேட்கிறார்களோ அதை சொரூபம் வரை கொண்டு வருவதில்லை. யார் தன்னுடைய படிப்பின் சொரூபத்திலிருந்து படிப்பிக்கிறாரோ அவரைத் தான் தகுதியான ஆசிரியர் என்று கூறுவது. அவருடைய சொரூபமே படிப்பு நிறைந்ததாக இருக்கும். அவருடைய பார்வை, நடத்தை கூட யாருக்கும் படிப்பினை கொடுக்கும். எப்படி சாகார பாபாவில் ஒவ்வொரு அடியும் ஒவ்வொரு காரியமும் கற்றுக் கொடுப்பவரின் ரூபத்தில் நடைமுறையில் பார்த்தீர்கள். இதைத் தான் இன்னொரு வார்த்தைகளில் சரித்திரம் என்று கூறுகிறீர்கள். யாருக்காவது வாய்மொழி மூலமாக கல்வி கொடுப்பதோ பொதுவான விஷயம், ஆனால் அனைவரும் விரும்புவதோ அனுபவம். தன்னுடைய உயர்ந்த காரியம், உயர்ந்த எண்ணத்தின் சக்தி மூலம் அனுபவம் செய்வீக்க வேண்டும். நல்லது.

"முகமலர்ச்சியாக இருப்பது தான் பிராமண வாழ்க்கையின் விசேஷ சம்ஸ்காரம்"

முகமலர்ச்சியோடு இருப்பதற்காக சகஜமான யுக்தி எது? எப்பொழுதும் முகமலர்ச்சியோடு இருப்பதற்கான நினைவுச்சின்ன ரூபத்தில் எந்த படம் இருக்கிறது? அதில் விசேஷமாக சிரித்த முகத்தையே காண்பித்திருக்கிறார்கள் இல்லையா? விஷ்ணு ஓய்வாக படுத்திருக்கும் படத்தைக் காண்பிக்கிறார்கள். ஞான சிந்தனை செய்து முகமலர்ச்சியாக ஆகிக் கொண்டிருக்கிறார். விசேஷமாக முகமலர்ச்சி ஆவதற்கான படத்தைத் தான் நினைவுச் சின்ன ரூபத்தில் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விஷ்ணு என்றால் இணைந்த ஜோடி ரூபம். விஷ்ணுவின் சொரூபம் நீங்களும் தான் இல்லையா? நரனிலிருந்து நாராயணன் மற்றும் நாரியிலிருந்து லட்சுமியாக நீங்கள் தான் ஆகுபவர்களா அல்லது தந்தை மட்டும் ஆவாரா? நான் மற்றும் நாரி இருவருமே யார் ஞானத்தை சிந்தனை செய்கிறார்களோ அவர்கள் அந்த மாதிரி முகமலர்ச்சியோடு இருக்கிறார்கள். அப்படியானால் முகமலர்ச்சியாக இருப்பதற்கான சாதனம் என்னவாக ஆனது? ஞானத்தை சிந்தனை செய்வது. யார் எவ்வளவு ஞானத்தை சிந்தனை செய்கிறாரோ அவ்வளவே முகமலர்ச்சியோடு இருக்கிறார். ஞானத்தின் சிந்தனை இல்லாமல் இருப்பதற்கான காரணம் என்ன? வீணான சிந்தனையில் சென்று விடுகிறீர்கள். வீணான சிந்தனை இருக்கிறது என்றால் ஞான சிந்தனை இருப்பதில்லை. ஒருவேளை புத்தியை எப்பொழுதும் ஞானத்தின் சிந்தனையிலேயே ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருந்தீர்கள் என்றால் எப்பொழுதும் முகமலர்ச்சியோடு இருப்பீர்கள். வீணான சிந்தனை இருக்கவே இருக்காது. ஞான சிந்தனை செய்வதற்காக, எப்பொழுதும் முகமலர்ச்சியோடு இருப்பதற்காக பொக்கிஷங்களோ மிக அதிகமாகக் கிடைத்திருக்கிறது. எப்படி இன்றைய நாட்களில் யாராவது மிகுந்த செல்வந்தனாக இருக்கிறார் என்றால் இவரிடமோ எண்ண முடியாத செல்வங்கள் இருக்கின்றன என்று கூறுவார்கள். அதே போலவே ஞானத்தின் பொக்கிஷம் என்ன கிடைத்திருக்கிறதோ அதை எண்ண முடியுமா? இவ்வளவு எண்ண முடியாததாக இருந்த போதிலும் பின்பு ஏன் விட்டு விடுகிறீர்கள். ஏதாவது குறையின் காரணமாகத் தான் அந்த பொருள் இல்லாமல் இருப்பது சாத்தியமாகிறது. ஆனால் குறை இல்லாத போதும் பொருள் இல்லை என்ற இதுவோ இருக்கக் கூடாது இல்லையா? ஞான பொக்கிஷத்தை விட அந்த விஷயங்கள் அதிகமாக பிடித்திருக்கிறதா என்ன? எப்படி வெகுகாலத்து பழக்கம் இருக்கும் காரணத்தினால் விரும்பாவிட்டாலும் வந்து விடுகிறது என்று நினைக்கிறீர்களா? இப்பொழுது ஞானத்தை சிந்தனை செய்ய ஆரம்பித்து எவ்வளவு காலம் ஆகிவிட்டது? சங்கமயுகத்தின் ஒரு வருடம் கூட எத்தனை வருடங்களுக்குச் சமமானது. சங்கமயுகத்தின் ஒரு வருடம் கூட மிகப் பெரியது. இதே கணக்குப்படி பார்த்தீர்கள் என்றால் இதுவும் வெகுகாலத்தின் விஷயமாகி விட்டது இல்லையா?. அப்படி அது வெகுகாலத்து சம்ஸ்காரம் ஆன காரணத்தினால் விரும்பாவிட்டாலும் நினைவில் வந்து விடுகிறது என்றால் இதுவும் வெகுகாலத்து நினைவு இயற்கையாக ஏன் இருப்பதில்லை. எது புது விஷயமோ அதுவோ இன்னும் அதிகமாக நினைவில் இருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் நிகழ்காலம் இல்லையா? அதுவோ இருந்தாலும் கடந்த காலம். அப்படி இது நிகழ்காலத்தின் விஷயம், பின்பு ஏன் கடந்த காலம் நினைவு வருகிறது? கடந்த காலம் நினைவு வருகிறது என்றால், கடந்த காலத்தின் கூடவே அதன் மூலம் என்ன பிராப்தி ஆகிறது என்ற இதுவும் நினைவு வருகிறதா? எப்பொழுது அதன் மூலமாக எந்தவொரு சுகம் நிறைந்த பிராப்தி ஆவதில்லை என்றாலும் ஏன் நினைவு செய்கிறீர்கள். ரிசல்ட் எதிரில் இருந்த போதிலும் ஏன் நினைவு செய்கிறீர்கள்? அது வீணானது என்று இதையும் புரிந்திருக்கிறீர்கள். வீணானதின் விளைவுகள் கூட வீணானதாகத் தான் இருக்கும் இல்லையா? வீணான விளைவு என்று புரிந்திருந்தும் அதன் நடைமுறையில் வருகிறீர்கள் என்றால் இதை என்னவென்று கூறுவது? பலமின்மை. புரிந்து கொண்ட போதிலும் செய்ய முடியவில்லை. இதைத் தான் பலமின்மை என்று கூறப்படுவது. இதுவரை பலமற்றவராக இருக்கிறீர்களா என்ன? அதிகாரம் உள்ளவரின் அடையாளமாக என்ன இருக்கும்? அவரிடம் வில் பவர் (மனோபலம்) இருக்கும். என்ன செய்ய விரும்புகிறாரோ அதைச் செய்ய முடியும், செய்விக்க முடியும். எனவே தான் இவர் அதிகாரமுள்ளவர் என்று கூறப்படுகிறது. தந்தை என்ன அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறாரோ அதை இன்னும் பிராப்தி செய்யவில்லையா என்ன? மாஸ்டர் ஆல்மைட்டி அத்தாரிட்டியாக இருக்கிறீர்களா? ஆல்மைட்டி என்றால் சர்வ சக்திவான் (அனைத்து சக்திகளும் நிறைந்தவர்) யாரிடம் அனைத்து சக்திகளின் அத்தாரிட்டி இருக்கிறதோ, அதைப் புரிந்து கொண்டும் செய்ய முடியவில்லை என்றால் அவரை ஆல்மைட்டி அத்தாரிட்டி என்று சொல்ல முடியுமா? நான் யார் என்பதை மறந்து விடுகிறீர்கள். இதுவோ தன்னுடைய பதவியில்லையா? அப்படியானால் தன்னைத் தானே மறந்து விடுகிறீர்களா என்ன? உண்மையை மறந்து பொய்யில் வந்து விடுகிறீர்கள். எப்படி இன்றைய நாட்களில் தன்னுடைய முகத்தைக் கூட போலியாக ஆக்குவதின் நாகரீகம் இருக்கிறது. ஏதாவது அலங்காரம் அந்த மாதிரி

செய்கிறார்கள், அதில் உண்மை ரூபம் மறைந்து விடுகிறது. இதைத் தான் போலியான அசுர அலங்காரம் என்று கூறுவது. உண்மையில் பாரதவாசிகள் மற்ற மதத்தின் ஆத்மாக்களை ஒப்பிடும் போது சதோகுணியாக இருக்கிறார்கள், ஆனால் தன்னுடைய போலியான ரூபத்தை உருவாக்கி போலியான செயல் மற்றும் அலங்காரம் செய்து நாளாக நாளாக தன்னை அசுரனாக ஆக்கிக் கொண்டே செல்கிறார்கள். நீங்களோ உண்மையை மறக்காதீர்கள். உண்மையை மறப்பதினால் தான் அசுர சம்ஸ்காரம் வருகிறது. லௌகீக ரூபத்தில் கூட யார் சக்திசாலியாக இருக்கிறாரோ அவர் எதிரில் செல்வதற்குக் கூட தைரியம் வைப்பதில்லை. ஒருவேளை நீங்கள் ஆல்மைட்டி அத்தாரிட்டியின் பதவியில் நிலைத்திருந்தீர்கள் என்றால் அசுர சம்ஸ்காரம் மற்றும் வீணான சம்ஸ்காரத்திற்கு உங்கள் எதிரில் வருவதற்கான தைரியம் இருக்க முடியுமா? தன்னுடைய பதவியிலிருந்து ஏன் கீழே இறங்குகிறீர்கள்? சங்கமயுகத்தின் உண்மையான சம்ஸ்காரம் உடையவர் யார் என்றால் யார் எப்பொழுதும் ஞானத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டும் எடுத்துக் கொண்டும் இருக்கிறாரோ, அவருக்கு எப்பொழுதும் ஞான நினைவு இருக்கும். மேலும் எப்பொழுதும் முகமலர்ச்சியிலும் இருப்பார். பிராமண வாழ்க்கையின் விசேஷ சம்ஸ்காரமே முகமலர்ச்சியாக இருப்பது தான். பின்பு இதிலிருந்து ஏன் விலகி விடுகிறீர்கள். தன்னுடைய பொருளை யாராவது விட்டு விடுவார்களா என்ன? இது சங்கமயுகத்தின் தன்னுடைய பொருள் தான் இல்லையா? அவகுணம் கூட மாயாவினுடையது இதை தீய சேர்க்கையிலிருந்து எடுத்துக் கொண்டீர்கள். தன்னுடையது தெய்வீக குணம் ஆகும். தன்னுடையதை விட்டு விடுகிறீர்கள், பாதுகாக்கத் தெரியாதா என்ன? வீட்டை பாதுகாக்கத் தெரியுமா? எல்லைக்குட்பட்ட குழந்தைகள் மற்றும் பொருட்கள் ஆகியவற்றை பாதுகாக்கத் தெரிகிறது. மேலும் எல்லைக்கப்பாற்பட்டதை பாதுகாக்கத் தெரியாதா? எல்லைக்குட்பட்டதிலிருந்து முற்றிலும் விலகி இந்தப் பக்கம் திரும்பி விட்டீர்களா? அல்லது இன்னும் கொஞ்சம் கொஞ்சம் இருக்கிறதா? எப்படி சீதை இராவணனுக்கு முகத்தைக் காண்பிக்காமல் முதுகை காண்பித்தார் என்று சித்தரிக்கிறார்களோ அதே போல் எல்லைக்குட்பட்டவைகளிலிருந்து திரும்பியாகிவிட்டதா? பிறகு அதன் எதிரிலோ இருக்க மாட்டீர்கள் தானே அல்லது அங்கு சென்ற பிறகும் என்ன செய்வது என்று கூறுவீர்களா? இப்பொழுது எல்லைக்கப்பாற்பட்ட வீட்டில் எல்லைக்கப்பாற்பட்ட போதை இருக்கிறது. பின்பு எல்லைக்குட்பட்ட வீட்டிற்குச் சென்ற பிறகு எல்லைக்குட்பட்ட போதை வந்து விடுமா? இப்பொழுது ஊக்கம் உற்சாகம் என்ன இருக்கிறதோ அது எல்லைக்குட்பட்டதில் வந்து விடாதே? எப்படி இப்பொழுது எல்லைக்கப் பாற்பட்ட ஊக்கம், உற்சாகம் இருக்கிறது அதில் கொஞ்சம் வித்தியாசம் வந்து விடாது தான் இல்லையா? எல்லைக்குட்பட்டதற்கு விடை கொடுத்தாகி விட்டதா அல்லது இன்னும் கொஞ்சம் கொஞ்சம் உபசரிப்பீர்களா? இந்த ஆன்மீக ஜென்மம் யாருக்காக இருக்கிறது என்று புரிந்து கொள்ள வேண்டும். எல்லைக்குட்பட்ட காரியத்திற்காகவா இருக்கிறது? ஆன்மீக ஜென்மத்தை ஏன் எடுத்தீர்கள்? எந்தக் காரியத்திற்காக இந்த ஆன்மீக ஜென்மம் எடுத்திருக்கிறீர்களோ அந்தக் காரியம் செய்யவில்லை என்றால் என்ன செய்வீர்கள்? தந்தையின் குழந்தை ஆன பிறகு தந்தையின் அறிமுகம் தெரியவில்லை, என்றால் அது எப்படிப்பட்ட குழந்தை என்று மற்றவர்களுக்குப் புரிய வைக்கிறீர்கள். அதே போலவே எல்லைக்கப்பாற்பட்ட தந்தையின் எல்லைக்கப்பாற்பட்ட குழந்தை ஆகிவிட்டீர்கள், ஏற்றுக் கொண்டீர்கள் மற்றும் தெரிந்து கொண்டீர்கள். இருந்தாலும் எல்லைக்கப்பாற்பட்ட காரியத்தில் வரவில்லை என்றால், ஆன்மீக ஜென்மம் என்று எப்படி கூற முடியும்? ஆன்மீக ஜென்மத்திலேயே லௌகீக காரியத்தில் ஈடுபட்டுக் கொண்டே இருந்தால், அதில் என்ன இலாபம்? தன்னுடைய ஜென்மம் மற்றும் நேரத்தின் (சங்கமயுகம்) மகத்துவத்தை தெரிந்து கொள்ளுங்கள், அப்பொழுது தான் மகான் காரியம் செய்வீர்கள். கேஸ் (வாயுப்பொருள்) நிரப்பிய பலூன் ஆகாதீர்கள். அது நன்றாக விரியும் மேலே பறக்கும் ஆனால், தற்காலிகமாக. அப்படி அந்த மாதிரி பலூனாக இல்லை தானே. நல்லது.

வரதானம் - தன்னுடைய சக்திசாலியான உள்உணர்வு மூலமாக தூய்மையில்லாத சுற்றுப்புறச் சூழலை மாற்றம் செய்யக்கூடிய மாஸ்டர் பதீத பாவனி ஆகுக.

எப்படிப்பட்ட சுற்றுப்புறச் சூழலாக இருந்தாலும் தன்னுடைய சக்திசாலியான உள்உணர்வு வாயுமண்டலத்தை (சுற்றுப்புறச் சூழலை) மாற்ற முடியும். வாயுமண்டலம் விகாரியாக இருக்கிறது. ஆனால் தன்னுடைய உள்உணர்வு விகாரமற்றதாக இருக்கட்டும். யார் தூய்மையில்லாதவர்களை தூய்மைப்படுத்தக் கூடியவரோ அவர் தூய்மையில்லாத வாயுமண்டலத்தின் வசமாக முடியாது. மாஸ்டர் பதீத பாவனியாகி தன்னுடைய சக்திசாலியான உள்உணர்வு மூலம் தூய்மையில்லாத மற்றும் பலஹீனமான வாயுமண்டலத்தை அகற்றுங்கள், அதை வர்ணனை செய்து வாயுமண்டலத்தை உருவாக்காதீர்கள். பலஹீனமான மற்றும் தூய்மையில்லாத வாயுமண்டலத்தை வர்ணனை செய்வது கூட பாவம் ஆகும்.

சுலோகன் - இப்பொழுது நிலத்தில் பரமாத்மாவின் அறிமுகம் என்ற விதை போட்டீர்கள் என்றால் பிரத்யக்ஷதா ஏற்படும்.